

никътъ съдържа 600 народни пѣсни и около сто приказки, гатанки, пословици, обичаи, игри и други.

Докато Константинъ печаталъ сборника въ Загребъ, не знаеялъ, че братъ му е задрѣнъ въ цариградската тъмница. Но той скоро се научилъ за това и веднага заминалъ за Цариградъ, дѣто се надѣвалъ съ приятели да освободи Димитра. Обаче какво излѣзло? Щомъ пристигналъ въ турската столица, веднага билъ хванатъ и хвърленъ въ тъмницата. Като се научили за това българитѣ, разтичали се до руския и австрийския консули да ги молятъ да издѣйствуватъ прѣдъ турцитѣ освобождението на двамата невинни братя. Турското правителство се съгласило да ги пусне. Ала, когато на сутрината отишли да ги освободятъ, намѣрили Димитра мъртъвъ. Четири дена слѣдъ това умрѣлъ и Константинъ. Отъ що тѣзи здрави и яки хора сж се поболѣли и така ненадѣйно умрѣли въ затвора? Нѣма съмнѣние, тѣхнитѣ неприятели, гърцитѣ, като се научили, че ще бждатъ освободени, подкупили стражата и отровили нашитѣ народни благодѣтели.

На погребението имъ не пуснали никого и ги заровили въ грѣцкитѣ гробища. Това е станало въ 1862 година, на 11 януари.

Така жално, трагично, мжченически сж загинали двамата незабравими братя, които всичко жертвали, за да просвѣщаватъ българския народъ, да му отворятъ народни училища, да му дадатъ народна черкова и да го издигнатъ, та да стане достоенъ за свобода и великъ за своето бждеще.

Върху мжченията, страданията и смъртъта на такива смѣли и рѣшителни мжже се възроди по-